

Τουρκία: Το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη.

του Λεωνίδα Κουμάκη, Μέλος του ΙΗΑ.

Αυξάνονται οι ενδείξεις «παραφροσύνης» που εμφανίζονται καθημερινά στην απέναντι όχθη του Αιγαίου από κορυφαία στελέχη του ισλαμοφασιστικού καθεστώτος Ερντογάν – Μπαχτσελή – τουρκικής μαφίας.

Ο γνωστός από δεκαετίες, διαχρονικός «κατάλογος» της τουρκικής προπαγάνδας εμπλουτίζεται συνεχώς, επαναλαμβάνεται σχεδόν καθημερινά σε κύκλους κατά τη γνωστή Γκαιμπελική ρήση «όσο μεγαλύτερο το ψέμα, όσο περισσότερο επαναλαμβάνεται, τόσο πιο πιστευτό γίνεται» και δημιουργούνται συνθήκες επικίνδυνου φανατισμού ενός μεγάλου μέρους της τουρκικής νεολαίας καθώς και αμόρφωτων κυρίως πληθυσμών της ανατολής.

Το τουρκικό καθεστώς αντιμετωπίζει σειρά πολύ σοβαρών προβλημάτων, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν:

(α) Η κατάρρευση της τουρκικής οικονομίας με ανεξέλεγκτο πληθωρισμό (επίσημο 80% αλλά ανεπίσημο σχεδόν διπλάσιο) και συνεχή υποτίμηση της τουρκικής λίρας.

(β) Τα αδιέξοδα στρατιωτικών επιχειρήσεων σε Συρία και Ιράκ με την σταθερή, σταδιακή μετατροπή τους σε «Τουρκικό Βιετνάμ». Η αδυναμία της Τουρκίας να πραγματοποιήσει «νέα επιχείρηση» στην Συρία, παρά την «εξαγγελία» της από τον μήνα Μάιο, σε συνδυασμό με την συνεχή αποδυνάμωση της τουρκικής πολεμικής μηχανής από διαφορετικές αιτίες (εμπάργκο αγοράς δυτικών όπλων προηγμένης τεχνολογίας, εμπάργκο σε απαραίτητα ανταλλακτικά για την εγχώρια παραγωγή όπλων, διάφορες δυτικές κυρώσεις, διώξεις, φυλακίσεις ή αποστρατεία πεπειραμένων στελεχών των ενόπλων δυνάμεων από ανασφάλεια του καθεστώτος, διαρκής αύξηση θανάτων τούρκων στρατιωτικών στα διάφορα «μέτωπα» κ.α.π.).

(γ) Η κρυστάλλινη και έντονη αποδοκιμασία των αναθεωρητικών φαντασιώσεων της Τουρκίας απέναντι σε Ελλάδα και Κύπρο από σειρά ισχυρών χωρών (ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία, Ισραήλ, Αίγυπτο, Σαουδική Αραβία, Κίνα κ.α.) ταρακουνάει συθέμελα όλες τις τουρκικές, νέο-οθωμανικές φαντασιώσεις.

(δ) Η έντονη λαϊκή δυσαρέσκεια στο εσωτερικό της Τουρκίας αποτυπώνεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις που έρχονται στο φως της δημοσιότητας και καταγράφουν την ήττα του μετώπου Ερντογάν – Μπαχτσελή – τουρκικής μαφίας απέναντι σε οποιονδήποτε κοινό υποψήφιο της τουρκικής αντιπολίτευσης στις επερχόμενες εκλογές που θα πρέπει να γίνουν το 2023 – επέτειο των 100 χρόνων από την ίδρυση της σύγχρονης Τουρκικής «Δημοκρατίας».

(ε) Καθημερινά, παλαιά ή νέα σκάνδαλα απασχολούν την τουρκική δημόσια ζωή, με μόνιμους «διαπλεκόμενους» την κορυφή η τα βασικά στελέχη του κυβερνώντος συνασπισμού Ερντογάν – Μπαχτσελή – τουρκικής μαφίας.

Μπροστά στην απογοητευτική για το τουρκικό καθεστώς αυτή κατάσταση, παρατηρείται η συνειδητή επιλογή Ελλάδος και Κύπρου σαν

τους πιο χρήσιμους «εχθρούς» που θα μπορούσαν να συσπειρώσουν και να αποπροσανατολίσουν λαϊκές μάζες προσφέροντας στο καθεστώς μια πιθανή, σωτήρια διέξοδο, μέσα από τα ασφυκτικά αδιέξοδα που αντιμετωπίζει.

Μέσα στο πλαίσιο της επιλογής αυτής, παρακολουθούμε συνεχώς ένα κύμα επαναλαμβανόμενων ισχυρισμών και θεατρινισμών που θυμίζουν, σε εποχές ξεγνοιασιάς, μια πολύ κακόγουστη θεατρική επιθεώρηση.

Βλέπουμε π.χ. τον απόστρατο ναύαρχο και πρώην αρχηγό τουρκικού ΓΕΝ Τζιχάτ Γιαϊτζί να περιφέρεται σε διάφορους, αυστηρά ελεγχόμενους από το καθεστώς τηλεοπτικούς σταθμούς, κάνοντας σοβαροφανείς αναλύσεις που ταιριάζουν περισσότερο σε ένα ξεμωραμένο ηλικιωμένο που δεν ξέρει τι λέει, παρά σε ένα στρατιωτικό που έφθασε στην κορυφή του τουρκικού πολεμικού ναυτικού. Μερικά μόνο από αυτά που διαδίδει ο πρώην αρχηγός του τουρκικού ΓΕΝ εφαρμόζοντας προφανώς τις εντολές που παίρνει, περιλαμβάνουν την (δήθεν) «ανάμειξη» της Ελλάδος στις φωτιές που ξεσπούν στην Τουρκία, την (δήθεν) «εκπαίδευση» Κούρδων μαχητών του ΡΚΚ στο ελληνικό έδαφος, με τελευταία (3/8/2022) την «διαπίστωση» πως «Η Ελλάδα επεκτάθηκε έξι φορές, αποσπώντας εδάφη από την Τουρκία και το Οθωμανικό κράτος!»

Ο τέως αρχηγός «ξεχνάει» σκόπιμα βέβαια, την δημόσια ομολογία ενός πρώην Τούρκου πρωθυπουργού (Μεσούτ Γιλμάζ στην εφημερίδα «Μπιργκιούν», Δεκέμβριος 2011) πως «η Τουρκία έβαζε φωτιές σε ελληνικά δάση» (χωρίς να είμαστε καθόλου βέβαιοι πως δεν το κάνει και στις μέρες μας) και κυρίως «ξεχνάει» πως το Οθωμανικό Κράτος και η σύγχρονη Τουρκία δημιουργήθηκαν με την «κατάληψη» των εδαφών του Βυζαντινού κράτους! Αν λοιπόν υπονοεί, καλλιεργώντας τον επίσημο, τουρκικό επεκτατισμό, πως η Ελλάδα «πρέπει να επιστρέψει εδάφη, αφού επεκτάθηκε 6 φορές σε βάρος του Οθωμανικού Κράτους και της Τουρκίας», ας αναλογιστεί πόσα εδάφη πρέπει να επιστρέψει η σημερινή Τουρκία και το Οθωμανικό Κράτος, από όλα όσα έχουν αρπάξει με την βία και το αίμα εκατομμυρίων θυμάτων!

Στις 4/8/2022 ο Τούρκος ΥΠΕΞ Μεβλούτ Τσαβούσογλου ανέσυρε από τον διαχρονικό «κατάλογο» της τουρκικής προπαγάνδας τα κροκοδείλια δάκρυα για δήθεν «καταπίεση» που ασκείται μέσα στην Ελλάδα και με θράσος χιλίων πιθήκων κάλεσε την Ελλάδα να σεβαστεί τα δικαιώματα της «Τουρκικής Μειονότητας» Δυτικής Θράκης, επικαλούμενος μάλιστα την Συνθήκη της Λωζάνης!

Όπως είναι γνωστό, σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάνης, «Τουρκική Μειονότητα» στην Ελληνική Θράκη δεν υπάρχει, υπάρχει μουσουλμανική μειονότητα Ελλήνων πολιτών, σύμφωνα με απαίτηση της ίδιας της Τουρκίας κατά τις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης, από τον φόβο των πολλών εκατομμυρίων Κούρδων που ζουν μέσα στην σημερινή Τουρκία. Επί πλέον οι Έλληνες μουσουλμάνοι ευημερούν μέσα σε μια Ευρωπαϊκή χώρα και συνεχώς αυξάνονται (από 80.000 το 1923 αυξήθηκαν σε περισσότερους από 120.000), ενώ η Ελληνική μειονότητα σε Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο, Τένεδο από 120.000 συρρικνώθηκε σε μόλις λίγες χιλιάδες που μετριοούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Ο διαβόητος Κύριος Μεβλούτ πιθανότατα θεωρεί πως η διεθνής κοινή γνώμη αποτελείται από αγράμματους ανατολίτες και για τον λόγο αυτό μιλάει θρασύτατα για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου!

Σχεδόν ταυτόχρονα (1/8/2022), ο Υπουργός Άμυνας της Τουρκίας Χουλουσί Ακάρ, με τον μυστηριώδη και σκοτεινό ρόλο την νύχτα του (δήθεν) πραξικοπήματος του 2016 (ήταν επικεφαλής του Γενικού Επιτελείου των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων), δήλωνε πως «Η Ελλάδα επεκτάθηκε σε βάρος της Τουρκίας επτά φορές, από το 1821 έως το 1948». Δεν μας είπε βέβαια πόσες φορές επεκτάθηκαν οι Σελτζούκοι πρόγονοί του, νομάδες από τις στέπες της Μογγολίας, σε βάρος του Ελληνοχριστιανικού, Βυζαντινού Κράτους από το 1.071 μέχρι σήμερα. Άραγε πενήντα φορές ή μήπως εκατό φορές; Αυτοί, αφού θέλουν να εμφανίζονται σαν υπερήφανοι απόγονοι και συνεχιστές τους, δεν οφείλουν να επιστρέψουν τα εδάφη που κυριεύτηκαν με την ωμή βία;

Ο ίδιος άνθρωπος, μιμούμενος τις κατά και καιρούς εξάρσεις του «σουλτάνου» και του πιο στενού του συνεργάτη (Ιμπραήλ Καλίν), επαναλαμβάνουν συνεχώς αντιφατικούς ισχυρισμούς- την μια πως (δήθεν) η

Ελλάδα κλαψουρίζει παραπονούμενη, την άλλη πως (δήθεν) η Ελλάδα «κατασυκοφαντεί» την Τουρκία στις ΗΠΑ, στην Γερμανία, στους συμμάχους του ΝΑΤΟ και αλλού, πως ζητάει την επιβολή «εμπάργκο στρατιωτικού εξοπλισμού» προς την Τουρκία, πως η Ελλάδα υποστηρίζει «μαξιμαλιστικές θέσεις» – λες και όλα όσα υποστηρίζει η Ελλάδα δεν αποτελούν βασικούς κανόνες του Διεθνούς Δικαίου!

Καλόμαθε βέβαια από την δεκαετία του 1970, όταν η Τουρκία, ύπουλα και παρασκηνιακά, παρέσυρε ολόκληρη την Δύση σε εμπάργκο όπλων εναντίον της Κύπρου πριν και μετά την εισβολή της στο νησί το 1974, για να είναι σίγουρη πως δεν θα κινδυνέψει καθόλου!

Μέσα στο ίδιο πνεύμα, ο εντιμότατος κύριος Ακάρ (5/8/2022) έβγαλε ένα καινούργιο «άσσο» από τα μεγάλα αποθέματα της τουρκικής προπαγάνδας: Επιχειρεί να εμφανίσει τον τουρκικό αναθεωρητισμό απέναντι στην Ελλάδα σαν... «αυτοάμυνα»! Σε σχετικές δηλώσεις του ισχυρίζεται αορίστως ότι «η Αθήνα έχει πενταπλασιάσει τους εξοπλισμούς και κάτι ετοιμάζει εναντίον της Τουρκίας», κατηγορεί την Ελλάδα για «επεκτατισμό» και προβάλλει το «δικαίωμα» της Τουρκίας για «αυτό-άμυνα» στο Αιγαίο!

Το ίδιο όμως δικαίωμα οι Τούρκοι δεν αναγνωρίζουν στην Ελλάδα όταν απαιτούν όχι μόνο να παρακολουθεί σιωπηλή την ανάπτυξη της τουρκικής Στρατιάς του Αιγαίου στα Μικρασιατικά παράλια, ακριβώς απέναντι από τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου, αλλά και να ξεγυμνώσει πλήρως την άμυνά τους!

Δεν είναι η Τουρκία δηλαδή που απειλεί την Ελλάδα, κατά τον εντιμότατο κύριο Ακάρ, αλλά η Ελλάδα απειλεί την Τουρκία επειδή προσπαθεί στοιχειωδώς να αμυνθεί απέναντι στον εξαιρετικά επιθετικό αναθεωρητισμό της Τουρκίας!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Την ύποπτη αυτή περίοδο του Αυγούστου 2022 συμβαίνουν πολλά και διάφορα που επιβάλλουν πολύ αυξημένη επαγρύπνηση.

Ο Ερντογάν, μετά από συνάντηση 4 ωρών με τον Ρώσο πρόεδρο Βλ. Πούτιν (Σότσι, 5/8/2022) προσπαθεί απεγνωσμένα να «τετραγωνίσει» τον κύκλο: Η εξαγγελθείσα από τον Μάιο «επιχείρηση» στην Συρία μετατρέπεται στο κοινό ανακοινωθέν σε επισήμανση της «σημασίας που αποδίδουν» τα δύο μέρη «στη διατήρηση της πολιτικής ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας της Συρίας». Τα ίδια περίπου και για την Λιβύη: «Οι δύο ηγέτες τόνισαν την ισχυρή προσήλωσή τους στην κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική ενότητα της Λιβύης» καθώς και «την υποστήριξή τους στην πολιτική διαδικασία υπό την ηγεσία της Λιβύης και την ιδιοκτησία της Λιβύης υπό την αιγίδα του ΟΗΕ».

Από την άλλη, υπάρχει μια σαφής τόνωση της παραπαίουσας τουρκικής οικονομίας με άφθονο Ρωσικό χρήμα (Πυρηνικό Εργοστάσιο Άκκουγιου, ενέργεια, εμπόριο, τουρισμός, επενδύσεις κ.α.) Αν αναλογιστεί κανείς ότι σύμφωνα με το Bloomberg Economics «η Τουρκία παρενέβη φέτος στην αγορά συναλλάγματος διαθέτοντας, μέχρι στιγμής, 66 δισ. δολάρια για να στηρίξει την τουρκική λίρα», αντιλαμβάνεται καλύτερα την τεράστια σημασία της απλοχέρης, Ρωσικής «βοήθειας». Ρωσία και Τουρκία χρησιμοποιούν ο ένας τον άλλο και σε πολλά άλλα θέματα «αμοιβαίου ενδιαφέροντος» όπως η Ουκρανία, οι στρατιωτικοί εξοπλισμοί, η παράκαμψη των δυτικών κυρώσεων εναντίον της Ρωσίας κατά τα «πρότυπα» του Ιράν κ.α.π.

Παράλληλα, μέσα στον Ιούλιο 2022 καλλιεργήθηκε έντεχνα το «μυστήριο» των ερευνών που θα κάνει το 7ης γενιάς γεωτρύπανο «Αμπντούλ Χαμίτ Χαν» από τις 9 Αυγούστου 2022, αν και όλοι οι ενδιαφερόμενοι φαίνεται πως είχαν πάρει προκαταβολικά τα μέτρα τους για κάθε πιθανό σενάριο. Άλλωστε, η υπέρβαση ακόμα και των πιο αισιόδοξων προβλέψεων για την εξέλιξη της τουριστικής βιομηχανίας τόσο σε Ελλάδα όσο και σε Τουρκία, δεν έδειχνε μόνο μια τεράστια λεωφόρο ανάπτυξης με αμοιβαίο συμφέρον, αλλά αποθάρρυνε ταυτόχρονα στην πράξη και κάθε πιθανή ενέργεια «επί του πεδίου».

Παρ' όλα αυτά, η συστηματική παραποίηση, διαστροφή και αλλοίωση της πραγματικότητας από το καθεστώς της Άγκυρας, οι προκλητικά υποκριτικές «εκκλήσεις προς την Ελλάδα να σεβαστεί το Διεθνές Δίκαιο», οι ανιστόρητες δηλώσεις Ερντογάν (26/7/2022) πώς δήθεν «Ο Μητσο-

τάκης δεν κατάλαβε ότι αυτά τα νησιά του δόθηκαν υπό τον όρο της αποκρατικοποίησης αλλά θα το καταλάβει» ή οι δηλώσεις κατά την επιστροφή του από το Σότσι (6/8/2022 – «Η Γερμανία και η Γαλλία έγιναν όργανα της ελληνικής και της ελληνοκυπριακής προπαγάνδας»), αποδεικνύουν πως στις μέρες μας υπάρχει μια ιδανική εφαρμογή της ρήσης του στιχουργού, χρονογράφου και μετέπειτα μοναχού Καισάριου Δαπόντες (1713 – 1784) «Το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη» ...

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>